

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ अवेक्ष्यापालनीया चित्यापरीक्षणीया ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

बालानां क्षुद्रलवती जानाम्येतदहंप्रभो ॥ वृद्धो हंधारयिष्यामि त्वंबलीभवपुत्रक ॥ ६१ ॥ जीर्णेन वयसा पुत्रनमांक्षुद्वाधतेपिच ॥ दीर्घकालंतपस्तपनमेमरण
तोभयं ॥ ६२ ॥ पुत्रउवाच अपत्यमस्मितेपुंसखाणात्पुत्रइति स्मृतः ॥ आत्मापुत्रः स्मृतस्तस्माच्चात्मा नमिहात्मना ॥ ६३ ॥ पितोवाच रूपेण
सदृशस्त्वं मेशीलिनचदमेनच ॥ परीक्षितश्च बहुधा सक्तूनादघ्निते सुत ॥ ६४ ॥ इत्युक्त्वा दायतान्सक्तून्प्रीतात्मा द्विजसत्तमः ॥ प्रहसन्निवविप्राय सतस्मै प्रददौ त
दा ॥ ६५ ॥ भुक्त्वा तानपि सक्तून्स नैव तुष्टो बभूव ह ॥ उच्छ्वत्तिस्तु धर्मात्मा व्रीडामनुजगाम ह ॥ ६६ ॥ तंवैव धूःस्थिता साध्वी ब्राह्मणप्रियकाम्यया ॥ सक्तूनादाय
संत्तुष्टाश्च शुरं वाक्यमब्रवीत् ॥ ६७ ॥ संतानात्तव संतानं मम विप्रभविष्यति ॥ सक्तूनि मानतिथये गृहीत्वा संप्रयच्छ मे ॥ ६८ ॥ तव प्रसादान्निर्वृत्ता मम लोकाः
किलाक्षयाः ॥ पुत्रेण तानवाप्नोति यत्र गत्वानशोचति ॥ ६९ ॥ धर्माद्याहियथात्रेतावक्त्रेतातथैव च ॥ तथैव पुत्रपौत्राणां स्वर्गस्त्रेता किलाक्षयः ॥ ७० ॥ पितृनू
क्रणात्तारयति पुत्रइत्यनुशुश्रुम ॥ पुत्रपौत्रैश्च नियतं साधुलोकानुपाश्रुते ॥ ७१ ॥ श्वशुरउवाच वातातपविशीर्णां गीत्वां विवर्णां निरीक्ष्य वै ॥ कर्शितां
सुव्रताचारे क्षुधाविद्वलचेतसं ॥ ७२ ॥ कथं सक्तून् गृहीष्यामि भूत्वा धर्मोपघातकः ॥ कल्याणवृत्ते कल्याणि नैवं त्वं वक्तुमर्हसि ॥ ७३ ॥ षष्ठे काले व्रतवतीं शौच
शीलतपोन्वितां ॥ रुच्छ्वत्तिं निराहारां द्रक्ष्यामि त्वां कथं शुभे ॥ ७४ ॥ बालाक्षुधात्तानारीचरक्ष्या त्वंसततं मया ॥ उपवासपरिश्रान्ता त्वं हि बांधवनं दिनी ॥ ७५ ॥
स्रुषोवाच गुरोर्मम गुरुस्त्वं वै यतो दैवतं दैवतं ॥ देवातिदेवस्तस्मात्त्वं सक्तूनादस्त्वमेप्रभो ॥ ७६ ॥ देहः प्राणश्च धर्मश्च शुश्रूषार्थमिदं गुरोः ॥ तव विप्रप्रसादेन
लोकान्प्राप्स्यामि हे शुभान् ॥ ७७ ॥ अवेक्ष्या इति कृत्वा हं दृढभक्तेति वा द्विज ॥ चित्याममेयमिति वा सक्तूनादातुमर्हसि ॥ ७८ ॥ श्वशुरउवाच अनेन नि
त्यं साध्वी त्वं शीलवृत्तेन शोभसे ॥ या त्वं धर्मव्रतोपेता गुरुवृत्तिमवेक्षसे ॥ ७९ ॥ तस्मात्सक्तून् गृहीष्यामि वधुना र्हसि वचनं ॥ गणयित्वा महाभागे त्वां हि धर्म
भृतां वरे ॥ ८० ॥ इत्युक्त्वा तानुपादाय सक्तून्प्रादाद्विजातये ॥ ततस्तुष्टो भवद्विप्रस्तस्य साधोर्महात्मनः ॥ ८१ ॥ प्रीतात्मा सतु तं वाक्यमिदमाह द्विजर्षभं ॥ वाग्मी
तदा द्विजश्रेष्ठो धर्मः पुरुषविग्रहः ॥ ८२ ॥ शुद्धेन तव दानेन न्यायोपात्तेन धर्मतः ॥ यथाशक्ति विस्तृष्टेन प्रीतोऽस्मि द्विजसत्तम ॥ अहोदानं घुष्यते ते स्वर्गं स्वर्गनिवा
सिभिः ॥ ८३ ॥

हे वरे श्रेष्ठे महाभागे त्वां धर्मभृतां मध्ये गणयित्वा सक्तून् गृहीष्यामीत्यन्वयः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥